

Dosarul nr. 2ra-1849/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: M. Murguleț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Cotruță, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Victor Stroev,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana
Berejnițchi împotriva lui Victor Stroev cu privire la încasarea pensiei pentru
întreținerea copilului minor,

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-
a respins cererea de apel depusă de către Victor Stroev și s-a menținut hotărârea din
6 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 22 iunie 2017 Tatiana Berejnițchi a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva lui Victor Stroev cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea
copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la XXXX în urma relației de
concubinaj cu pârâtul, s-a născut fiica minoră XXXX, însă ulterior relația de
concubinaj s-a finalizat.

A comunicat că locuiește separat cu fiica minoră, iar Victor Streov nu participă
în niciun mod la întreținerea și educația fiicei minore.

Prin hotărârea din 22 aprilie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,
Victor Stroev a fost decăzut din drepturile părintești asupra copilului minor XXXX,
născută la XXXX.

Ulterior, Tatiana Berejnițchi a depus o cerere la Oficiul stării civile Botanica
cu privire la modificarea numelui copilului, astfel fiind eliberat un nou certificat de
naștere a copilului deja cu numele nou XXXX, născută la XXXX.

Reclamanta a menționat că chiar dacă pârâtul este decăzut din drepturile
părintești, acesta este impus să-și îndeplinească obligațiile părintești, și anume să
achite pensia de întreținere a copilului minor.

A afirmat că pensia de întreținere a copilului comun, XXXX, născută la XXXX,
urmează a fi stabilită în quantum fix de 1 000 lei de lunar, având în vedere coșul

minim de consum pentru copii minori de această vârstă pentru a i se asigura o dezvoltare și o întreținere minimă.

Tatiana Berejnițchi a solicitat încasarea de la Victor Stroev în beneficiul său, pensia pentru întreținerea copilului minor XXXX, născută la XXXX, în mărime de 1 000 de lei lunar, cu încasarea acesteia din momentul adresării cu cerere în instanța de judecată și până la atingerea majoratului copilului.

Prin hotărârea din 6 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Victor Stroev în beneficiul Tatiane Berejnițchi pensia pentru întreținerea copilului minor XXXX, născută la XXXX, în sumă de 1 000 de lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată 22 iunie 2017 și până la atingerea majoratului copilului minor. S-a încasat de la Victor Stroev în beneficiul statului cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 360 de lei.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Victor Stroev și a fost menținută hotărârea din 6 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a constatat că prima instanță corect a reținut ca întemeiată solicitarea cu privire la încasarea de la Victor Stroev în beneficiul Tatiane Berejnițchi a pensiei alimentare în mărime fixă de 1 000 de lei lunar pentru întreținerea copilului minor, or, la judecarea cauzei s-a stabilit că, pârâtul nu participă la întreținerea și educarea copilului minor XXXX, toate cheltuielile fiind suportate de reclamantă.

Pretențiile invocate de reclamantă în acest sens se încadrează în art. 76 alin. (1) Codului familiei, care prevede, că, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75.

La caz, instanța de apel a reținut că, conform art. 58 alin. (1) Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat, iar conform art. 74 alin. (1) Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

La 17 iulie 2018 Victor Stroev a declarat recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că hotărârea primei instanțe din 6 septembrie 2017 a fost adoptată în lipsa sa, cât și în lipsa reprezentantei sale, avocatul Zinaida Barbacaru, care a depus o cerere cu privire la amânarea ședinței de judecată.

A invocat că i-a fost încălcat dreptul la asistență juridică și s-a aflat în imposibilitate de a depune o acțiune reconvențională cu privire la contestarea paternității în temeiul art. 49 Codul familiei.

Recurentul a susținut că a fost înscris în rubrica tată a copilului minor, XXXX în baza unei declarații care de fapt nu a fost semnată de către dânsul personal.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Prin referința depusă la 8 septembrie 2018, Tatiana Berejnițchi a solicitat declararea recursului lui Victor Stroev ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 februarie 2018.

Astfel, recursul declarat la 17 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Victor Stroev, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Victor Stroev nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, apreciază critic susținerile recurentului Victor Stroev cu referire la faptul că instanța de fond a examinat cauza în lipsa sa, în pofida că la 5 septembrie 2017, reprezentantul acestuia, avocatul Zinaida Barbacaru a depus cerere de amânare a ședinței de judecată din 6 septembrie 2017 pentru a depune o altă cerere de chemare în judecată. Or, amânarea ședințelor de judecată reprezintă în mod exclusiv prerogativa instanței de judecată, condiționată

de temeinicia motivelor care au dus la depunerea cererii și probele prezentate în acest sens.

Mai mult că, cauza civilă a fost intentată la 24 iunie 2017, pârâtul fiind informat despre acest fapt și despre acțiunile ce urmează a fi executate în vederea apărării drepturilor sale.

Se remarcă și faptul că pârâtul și reprezentantul său, avocatul Zinaida Barbacaru au fost legal citați pentru ședința instanței de fond din 6 septembrie 2018, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f. d. 25, 26).

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Victor Stroev.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Victor Stroeve, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva